

Den særlige status synes især at være blevet tildelt zairanere.

2. Holland

I et cirkulære af 21. februar 1974 kodificeredes en flerårig praksis vedrørende »asielgerechtigden«, ifølge hvilken der gives mulighed for ophold i landet og en vis beskyttelse mod »refoulement« (dvs. tilbagesendelse til hjemlandet eller til et land, hvor der består risiko for, at asylsøgeren vil blive sendt til hjemlandet) til asylsøgere, om hvem der ikke er fuldt tilstrækkelig grund til at antage, at de opfylder betingelserne for flygtningestatus i henhold til konventionen eller den hollandske udlændingelov, men som der på den anden side er vægtige grunde til ikke at sende tilbage til deres hjemland. Asylsøgere kan også selv anmode om status som »asielgerechtigde«, hvis de foretrækker dette fremfor konventionsstatus.

»Asielgerechtigde« har til dels samme rettigheder som konventionsflygtninge. Dog har de for eksempel ikke ret til offentlig støtte til højere uddannelse, ligesom de i modsætning til konventionsflygtninge behøver en arbejdstilladelse (som skal udstedes). De første 3 år er arbejdstilladelsen stedfæstet. De kan beholde deres nationalitetspas eller anmode om hollandsk fremmedpas.

Denne status formaliseredes især med henblik på de mange portugisiske krigsvægrere, der på det tidspunkt søgte asyl i vesteuropæiske lande. Den er siden blevet anvendt på mange andre nationaliteter og flygtningegrupper.

3. Norge

Norsk asylpraksis åbner mulighed for at lade asylsøgere, der ikke opfylder konventionens betingelser, forblive i landet af humanitære grunde. Sådanne udlændinge kaldes uofficielt B-flygtninge. Deres status svarer til andre udlændinges, dog med en vis beskyttelse mod »refoulement«.

4. Sverige

Den svenske udlændingelov af 5. juni 1980 indeholder i § 5 en bestemmelse, hvorefter »den som har övergett en krigsskådeplads eller som har flytt från sitt hemland för att undgå förestående krigstjänstgöring (krigsvägrare) skall inte utan särskilda skäl

vägras rätt att vistas i Sverige, om han behöver skydd här«.

Endvidere bestemmes det i § 6, at »en utlänning, som inte är flykting, men som ändå på grund av de politiska förhållandena i sitt hemland inte vill återvända dit, och som kan åberopa tungt vägande omständigheter till stöd för detta, skal inte utan särskilda skäl vägras rätt att vistas i Sverige, om han behöver skydd här«.

§§ 5 og 6 beskriver således, hvilke udlændinge der i Sverige betegnes som B-flygtninge.

Konventionsflygtninge og B-flygtninge har stort set samme rettigheder. Sidstnævnte har dog ikke ret til konventionsrejsedokument.

5. Vesttyskland

Et ministerielt dekret fra 1966 åbner mulighed for at bevilge »kleines Asyl« til udlændinge, hvis asylansøgning afslås, men som af andre grunde ikke sendes tilbage til hjemlandet. Denne status som »Geduldet« indebærer opholds- og arbejdstilladelse, der fornys med korte intervaller, og muligheden for at beholde sit eget pas og – når det udløber – få udstedt tysk fremmedpas.

»Geduldet« har ikke nogen af de fordele, anerkendte flygtninge har i forhold til andre udlændinge.

»Kleines Asyl« blev formaliseret især med henblik på republikflygtninge fra Østeuropa, men anvendes nu også til andre nationaliteter og flygtningegrupper.

6. Østrig

Asylsøgere, hvis ansøgning er afslået af Østrigs Asylgesetz af 7. marts 1968 (revideret i 1974), kan undertiden forblive i landet ifølge Fremdenpolizeigesetz af 17. marts 1954 som »Geduldet«, selv om de er indrejst illegalt eller deres visum er udløbet. Disse »Geduldet« modtager et betinget opholdsforbud eller »Aufenthaltsverbot mit Vollstreckungsaufschub«. De er i princippet forment ophold, men iværksættelsen af dette forbud er udskudt for en kortere eller længere periode. Dette betingede opholdsforbud er en administrativ foranstaltning, der sikrer deres opholds lovlighed eller ophæver deres opholds ulovlighed.